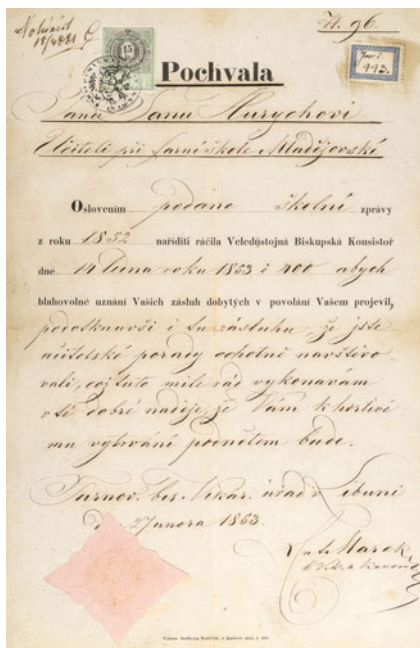

Na kněze byl Antonín Marek vysvěcen v roce 1808. Jako kaplan působil v Rožďalovicích (1808–1809) a Libuni (1809–1813), jako administrátor v Tatobitech (1813–1815) a Hrubé Skále. Roku 1820 se stal farářem v Týně u Rovenska a roku 1823 v Libuni, kde pak zůstal po celou dobu svého kněžského působení až do odchodu na odpočinek na podzim roku 1876. V roce 1828 byl jmenován děkanem a v roce 1844 biskupským vikářem a konzistorním radou. Z titulu vikáře se stal školním dozorcem na Turnovsku. Na nutných vizitačních cestách záhy zjistil, že školy nedosahují patriční úrovně, jsou hmotně zanedbány a stojí stranou vlasteneckého ruchu. Učitelé mnohdy považují své povolání za pouhé řemeslo a nepokládají za nutné se

stále vzdělávat a zdokonalovat. Marek se rozhodl kvalifikaci učitelů zvýšit, a začal je proto zvat k sobě do Libuně na porady. V roce 1844 tak vlastně zavedl první učitelské porady v Čechách. S učiteli probíral jednotlivé školní předměty i novinky z pedagogického života. Jedním z prvních témat, kterým byla věnována pozornost, byla problematika písma. Marek přesvědčoval učitele, aby začali používat latinku, která je českému písmu bližší, namísto německého kurentu. Učitelé se podle Markem vypracovaného vzoru učili psát dokonalé tvary písmen latinky a kurent se brzy z okolních škol vytratil. Marek kladl důraz také na znalost české gramatiky. Během svých vizitací učitele z tohoto předmětu zkoušel. Situaci jim ulehčoval tím, že je mluvnicki sám učil na poradách a seznamoval je s knihami, podle kterých se mohli sami vzdělávat. Snažil se také o to, aby každý učitel mluvil spisovně a správně a zřetelně vyslovoval. Stranou Markova zájmu nezůstaly ani počty. Na poradách zavedl počítání až do algebry, kterou si učitelé oblíbili natolik,

Obr. 20: Pochvala udělená v roce 1853 Antonínem Markem Janu Hurychovi, učitelu na farní škole mladějovské)

54) Plich, Jaromír. *Antonín Marek*. Praha: Melantrich 1974, s. 33.

55) Antonín Marek chtěl opakovaně ze semináře vystoupit, setrval pouze na domluvu Jungmannovu, že prospěje jako kněz své vlasti mnohem více než jako osoba soukromá. O jeho postoji ke kněžskému povolání svědčil i jeho soukromý život. Jeho pozdní láskou se stala Barbora Novotná, o 42 let mladší selská dcera, která přišla okolo roku 1845 na faru do Libuně. Synem z tohoto nelegálního svazku byl František Novotný, majitel proslulé sklárny v Anníně na Šumavě.

56) Plich, Jaromír. *Antonín Marek*, s. 31.